

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Articvlvs VII. Vtrum in Angelis beatis remaneat cognitio naturalis. artic. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](#)

Nonnulli ho-
mines Ange-
li omnibus
premio ex-
cellunt.

operando, quæ duo Angeli habuerunt, & idcirco habita ratione gloria, quam sine propriis meritis pro magnitudine gratia gratis simul cum natura sibi donata acceperunt, uno aut paucis actibus, tam nobilibus quam Angeli pro nobilitate, virtusque sue nature elicere potuerunt, sine illa ex parte operis difficultate, mereri potuerunt plus præmij, quam nos multo pluribus actibus nostris mereamur. Non est tamen negandum, multis esse, ex hominibus iusti, qui in merito & præmio multos Angelos excedant, & aliquos esse inter eos, præfertim Dominam nostram, qui omnes excedant.

ARTICVLVS V.

Vtrum Angelus statim post unum actum meriti beatitudinem habuit.

Hic articulus commodius discutitur cum articulo questionis sequentis.

ARTICVLVS VI.

Vtrum Angelii sint consecuti gratiam, & gloriam secundum quantitatem suorum naturalium.

D.Thomæ
Magistri
sententia.

DIVS Thomas hoc loco, tamquam ratione magis consentaneum, affirmat cum Magistro in 2. dist. 3. Angelos, quod inter se sunt perfectiores naturæ, eo plus gratia & gloria fuisse consecutos. Tum quod ratione congruat, ut Deus quod perfectiores naturas Angelicas condebat, eo ad altiores gradus gratia & gloria, eas ordinauerit, atque adeo meritis maiorem copiam gratia perfectioribus, quam imperfectioribus, contulerit, D quando eas creavit, & maiora auxilia eis praestiverit, quibus ad maius deuenirent meritum. Tum etiam quoniam cum ad operandum nullum habent impedimentum, nihilque quod eas retardet, vt nos habemus partem sensitivam liberam nostrum arbitrium retardantem, rationi est consonum, vt Angeli per suum arbitrium operari fuerint toto conatu: quare cum perfectiores plus potuerint conati, intensiusque valuerint operari, meritum vero ex parte conatus, intentionis, & feruoris in operando augeatur: consequens est, vt rationi sit validum conponum, Angelos perfectiores in naturalibus plus meruisse, ad maioremque gratiam & gloriam pervenisse. In eadem sententia videtur fuisse Damascenus 2. lib. fidei orthodoxæ cap. 3. dum dixit: *Per Verbum Dei creati sunt Angelii, & per sanctificationem Spiritus sancti perfecti pro sua dignitate & ordinis ratione illuminationem & gratiam participantem.*

Illi admonuerim, ex eo quod D. Thomas hoc loco doceat, Angelos quo perfectiores fuerunt naturæ, sed efficacius ad Deum fuisse conuersos, plurime gratis fuisse consecutos, non sequi illum existimat totam gratiam fuisse illis datum pro qualitate conuersonis, dependenterque à conuersione tamquam à dispositione ad primam gratiam: in gratia enim Angelis collata distinguenda est portio, quæ data est illis ex propriis meritis gratia diuina adiutis, tamquam augmentum gratia meritis gratis data: distinguenda etiam est alia portio illis omnino gratis data: non fecis ac in nobis distinguuntur augmentum gratia, quod nobis datur ex nostris meritis, à prima gratia meritis gratis nobis collata.

Molina in D.Thom.

A Quando ergo D.Thomas doceat gratiam collatam illis fuisse pro quantitate conuersonis illorum in Deum, loquitur de prima illa portione gratiae, quam distinximus: non vero de secunda.

D.Thomæ
Magistri op-
tionem non
esse omnino
certam.

Illi erit obserua doctrinam hanc D. Thomæ, & Magistri non esse certam: natura namque humana ad altiorem gradum eleuata est in Christo & in Beata Virgine, quam natura Angelicæ, illis in naturalibus perfectiores sunt euctæ. *Nusquam Angelos apprehendit, sed semen Abraham apprehendit*, ait Paulus ad Hebreos 2. Præterea multi ex hominibus, vt Apostoli, martyres, & insignes Confessores, & ordinati sunt ad maiorem gratiam, & gloriam, quam multi Angeloram. Deinde quod ad secundum fundamentum D.Thomæ attinet, sicut Angelii perfectiores in naturalibus pro libertate sui arbitrij peccare potuerunt, & de facto quidam eorum peccaverunt: sic pro eadem libertate potuerunt remissiū operari, quam alijs inferiores in naturalibus, vel exercere se in operibus minoris meriti ex suo genere. Quod fit, vt de hac re nihil sit certum: tametsi probabilitate non careant fundamenta, quibus innexus est D.Thomas.

ARTICVLVS VII.

Vtrum in Angelis beatis remaneat cognitione naturalis.

GENCLVSTIO D. Thomæ est. In Angelis cum visione beatifica manet cognitione naturalis quam deo habent per suam substantiam, & per ceteras res creatas. Similiter cum dilectione supernaturali patriæ, manet dilectio naturalis. Ratio est, quoniam actus naturalis non repugnat supernaturali de eodem obiecto, quemadmodum actus fidei repugnat visioni beatifica propter inevidentiam: & idcirco licet actus fidei manere non possit cum visione beatifica, scientia tamen naturalis deo optimè potest manere. Verum de hac re tercia parte, cum de scientia animæ Christi, & de merito Christi fuerit iermo, erit disputandum.

Angelos una
cum visione
beatifica ha-
bere cogni-
tionem na-
turalis de Deo.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum Angelus beatus peccare posset.

QUESTIONEM hanc discussimus de beatis 1.2. q.4.art. 4. nonnulla adieci- peccare non
mus q.10. art. 2. Faber Stapulensis in possunt.
lib. de triclini Magdalena, D. Thomam reprobatur, quod assertur Angelos non possunt peccare. Nam, inquit, Job cap. 4. habetur: *In Ange- li suis reperit prauitatem.* Hoc tamen testimonium intelligitur de Angelis dum erant in via, verumque est ratione dæmonum, qui corrueunt. Quod si Faber est arbitratus, Angelos beatos possunt adeptam beatitudinem posse re ipsa peccare, sanè grauiter erravit, ut art. 4. est ostensum.

ARTICVLVS IX.

Vtrum Angelus beatus in beatitudine possit proficere.

MAGISTER in 2. dist. 11. probabilitas existi- maut, Angelos usque ad diem iudicij in re falso Ma- merito, & beatitudine proficere. Con- gister senserit, tractari conclusionem statuit D. Thomas hoc loco: Fff Angelos

Angeli qua-
portione gra-
tia habue-
runt sine pre-
mia dispositio-
ne, quam
erunt.